



SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

I. ÚS 337/2014-11

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 2. júla 2014 predbežne prerokoval sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSŤ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava, zastúpenej Fridrich Paľko, s. r. o., Grösslingová 4, Bratislava, konajúcou prostredníctvom konateľa a advokáta doc. JUDr. Branislava Fridricha, PhD., vedené pod sp. zn. Rvp 1973/2014 až sp. zn. Rvp 1997/2014, ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako aj práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 6 Co 808/2013 z 10. decembra 2013, sp. zn. 6 Co 562/2013 zo 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 627/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 594/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 614/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 625/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 592/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 117/2013 z 26. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 588/2013 z 29. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 580/2013 z 29. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 42/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 40/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 47/2013 zo 6. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 43/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 46/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 47/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 106/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 110/2013 z 12. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 116/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 113/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 115/2013 z 19. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 112/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 111/2013 z 12. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 61/2013 z 18. decembra 2013 a sp. zn. 8 Co 220/2013 z 18. decembra 2013, a takto

r o z h o d o l :

1. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., vedené pod sp. zn. Rvp 1973/2014 až sp. zn. Rvp 1997/2014 s p á j a na spoločné konanie, ktoré bude ďalej vedené pod sp. zn. Rvp 1973/2013.

2. Sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., o d m i e t a pre nesplnenie zákonom predpísaných náležitostí.

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) boli 28. februára 2014 doručené sťažnosti obchodnej spoločnosti POHOTOVOSTĚ, s. r. o., Pribinova 25, Bratislava (ďalej len „sťažovateľka“), ktorými namieta porušenie svojich základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“), práva podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) a práva podľa čl. 1 Dodatkového protokolu k Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dodatkový protokol“) uzneseniami Krajského súdu v Trenčíne (ďalej len „krajský súd“) sp. zn. 6 Co 808/2013 z 10. decembra 2013, sp. zn. 6 Co 562/2013 zo 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 627/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 594/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 614/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 625/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 592/2013 z 28. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 117/2013 z 26. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 588/2013 z 29. novembra 2013, sp. zn. 6 Co 580/2013 z 29. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 42/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 40/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 47/2013 zo 6. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 43/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 46/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 47/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 106/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 110/2013 z 12. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 116/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn.

16 Co 113/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 115/2013 z 19. novembra 2013, sp. zn. 16 Co 112/2013 z 13. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 111/2013 z 12. novembra 2013, sp. zn. 8 Co 61/2013 z 18. decembra 2013 a sp. zn. 8 Co 220/2013 z 18. decembra 2013 (ďalej spolu aj „napadnuté uznesenia“).

Zo sťažností a z ich príloh vyplýva, že sťažovateľka ako žalobca v konaniach vedených Okresným súdom Trenčín a Okresným súdom Prievidza (ďalej len „okresné sudy“), predmetom ktorých je náhrada majetkovej škody a nemajetkovej ujmy spôsobenej nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom okresných súdov, ktoré sú teda súčasne súdmi, ktoré sťažovateľke uvedenú škodu a nemajetkovú ujmu spôsobili. Na základe uvedeného sťažovateľka očakávala, že dôjde k vylúčeniu okresných súdov a spory budú prikázané inému vecne príslušnému súdu v obvode krajského súdu.

Na základe skutočností uvedených sťažovateľkou v žalobných návrhoch okresné sudy svojimi rozhodnutiami zaviazali sťažovateľku na zaplatenie súdneho poplatku za vznesené námietky zaujatosti. Na základe odvolaní podaných sťažovateľkou, podstatou ktorých bolo jej tvrdenie o nepodaní námietky zaujatosti, krajský súd napadnutými uzneseniami potvrdil prvostupňové rozhodnutia ako vecne správne.

Sťažovateľka v predostretej argumentácii uviedla, že napadnutými uzneseniami krajský súd porušil ňou označené práva, keď:

- „a) rozhodol nad rámec zverenej právomoci;*
- b) rozhodol bez návrhu na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný;*
- c) svoje rozhodnutie oprel o neexistujúce právne skutočnosti;*
- d) svoje rozhodnutie formuloval na základe nesprávneho právneho posúdenia veci a s použitím chybnnej aplikácie a interpretácie práva;*
- e) svojím rozhodnutím porušil bez uvedenia dôvodov ustálenú rozhodovaciu prax Najvyššieho súdu SR...“*

Podľa sťažovateľky krajský súd napadnuté uznesenia založil na nesprávnom právnom posúdení návrhov podaných sťažovateľkou ako námietok zaujatosti, hoci tieto

podania neboli dostatočne určité a nespĺňali náležitosti námietky zaujatosti upravené v § 15a zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov (ďalej aj „OSP“). Napriek uvedenému okresný súd aj krajský súd prejavy vôle sťažovateľky obsiahnuté v podaných žalobách vyhodnotili ako námietky zaujatosti.

Sťažovateľka v sťažnostiach tiež poukázala na rozhodnutia iných všeobecných súdov, ktoré v skutkovo a právne zhodných veciach rozhodli o zrušení rozhodnutí súdu prvého stupňa.

Rovnako tak sťažovateľka nesúhlasí s tým, ako krajský súd v namietaných uzneseniach vymedzil rozsah vecného oslobodenia od súdnych poplatkov podľa § 4 zákona č. 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch a poplatku za výpis z registra trestov.

Namietané porušenie základného práva podľa čl. 20 ods. 1 ústavy a práva podľa čl. 1 dodatkového protokolu odôvodňuje sťažovateľka tým, že okresné sudy jej uložili povinnosť poskytnúť finančné plnenie štátu bez práva štátu na takéto plnenie, čím došlo k nedôvodnému zníženiu jej majetku, pričom krajský súd toto pochybenie nenapravil.

V nadväznosti na uvedené sťažovateľka žiadala, aby ústavný súd vydal nález, v ktorom vysloví porušenie jej základných práv podľa čl. 20 ods. 1 a čl. 46 ods. 1 ústavy, práv podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru a čl. 1 dodatkového protokolu napadnutými uzneseniami, zruší napadnuté uznesenia krajského súdu a veci vráti na ďalšie konanie a prizná jej finančné zadost'učinenie, ako aj úhradu trov konania. Sťažovateľka tiež navrhuje, aby ústavný súd rozhodol o „*odklade vykonateľnosti*“ napadnutých uznesení.

II.

Podľa čl. 127 ods. 1 ústavy ústavný súd rozhoduje o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú

Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak. Pri predbežnom prerokovaní každého návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na prerokovanie ktorých nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú zákonom predpísané náležitosti, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

1. K spoločnému prerokovaniu vecí

Podľa § 31a zákona o ústavnom súde ak tento zákon neustanovuje inak a povaha vecí to nevyučuje, použijú sa na konanie pred ústavným súdom primerane ustanovenia Občianskeho súdneho poriadku.

V zmysle § 112 ods. 1 OSP môže súd v záujme hospodárnosti konania spojiť na spoločné konanie vecí, ktoré sa uňho začali a skutkovo spolu súvisia alebo sa týkajú tých istých účastníkov.

Zákon o ústavnom súde nemá osobitné ustanovenie o spojení vecí, avšak v súlade s citovaným § 31a zákona o ústavnom súde možno v konaní o sťažnosti podľa čl. 127 ústavy použiť na prípadné spojenie vecí primerane § 112 ods. 1 OSP.

S prihliadnutím na obsah sťažností vedených ústavným súdom pod sp. zn. Rvp 1973/2014 až sp. zn. Rvp 1997/2014 a z tohto obsahu vyplývajúcu právnu a skutkovú súvislosť uvedených sťažností, ako aj vzhľadom na totožnosť v osobe sťažovateľky a krajského súdu, proti ktorému sťažnosti smerujú, rozhodol ústavný súd o spojení sťažností na spoločné konanie tak, ako to je uvedené v bode 1 výroku tohto uznesenia.

2. K namietanému porušeniu označených základných práv podľa ústavy, práv podľa dohovoru a dodatkového protokolu, ako aj k namietanému porušeniu označených článkov ústavy a dohovoru

Podľa § 20 ods. 1 zákona o ústavnom súde návrh na začatie konania sa ústavnému súdu podáva písomne. Návrh musí obsahovať, akej veci sa týka, kto ho podáva, prípadne proti komu návrh smeruje, akého rozhodnutia sa navrhovateľ domáha, odôvodnenie návrhu a navrhované dôkazy. Návrh musí podpísať navrhovateľ (navrhovatelia) alebo jeho (ich) zástupca.

Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde k sťažnosti sa pripojí kópia právoplatného rozhodnutia, opatrenia alebo dôkaz o inom zásahu.

Ústavný súd konštatuje, že sťažovateľka napriek tomu, že na úvodnej strane sťažností uvádza ako prílohy „dokumenty podľa textu“, ústavnému súdu v prílohe nedoručila napadnuté uznesenia ani rozhodnutia okresných súdov.

Ústavný súd pripomína, že nedostatky zákonom predpísaných náležitostí vyplývajúce z podaní sťažovateľky nie je povinný odstraňovať z úradnej povinnosti. Na taký postup slúži inštitút povinného právneho zastúpenia v konaní pred ústavným súdom a publikovaná judikatúra, z ktorej jednoznačne vyplýva, ako ústavný súd posudzuje nedostatok zákonom predpísaných náležitostí podaní účastníkov konania (IV. ÚS 409/04, IV. ÚS 168/05, III. ÚS 357/2010, III. ÚS 206/2010 a iné).

Ústavný súd si je vedomý skutočnosti, že formalistický prístup okrem iného aj pri posudzovaní toho, či návrh spĺňa zákonom predpísané náležitosti, nie je vhodný pri orgáne, ktorého úlohou je chrániť ústavnosť. Ústavný súd však zároveň zastáva názor, že v okolnostiach danej veci nemožno vôbec o prípadnom formalizme pri odmietnutí sťažností uvažovať. Ústavný súd už totiž v minulosti mnohokrát vyzýval sťažovateľku v typovo (skutkovo a právne) obdobných sťažnostiach na ich doplnenie z dôvodu, že nespĺňali ani zákonom predpísané náležitosti. In concreto išlo aj o nepredloženie kópií právoplatných rozhodnutí súdov, ktorých postup a rozhodnutia sťažovateľka namietala a namieta (pozri napr. I. ÚS 283/2012, I. ÚS 284/2012, III. ÚS 263/2012, III. ÚS 275/2012, III. ÚS 282/2012, III. ÚS 328/2012, III. ÚS 329/2012, I. ÚS 500/2012, IV. ÚS 526/2012, IV. ÚS 564/2012, IV. ÚS 565/2012 a iné). Sťažovateľka si preto musí byť vedomá toho, že ani sťažnosti vedené pod sp. zn. Rvp 1973/2014 až sp. zn. Rvp 1997/2014 nespĺňajú zákonom predpísané náležitosti, keďže kópie napadnutých rozhodnutí krajského súdu ústavnému súdu nedoručila napriek tomu, že jej táto povinnosť výslovne vyplýva z § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde.

Podľa § 18 ods. 2 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii a o zmene a doplnení zákona č. 455/1991 Zb. o živnostenskom podnikaní (živnostenský zákon) v znení neskorších predpisov advokát je povinný pri výkone advokácie dôsledne využívať všetky právne prostriedky, a takto chrániť a presadzovať práva a záujmy klienta. Tieto povinnosti advokáta vylučujú, aby ústavný súd nahradzoval úkony právnej služby, ktoré je povinný vykonať advokát tak, aby také úkony boli objektívne spôsobilé vyvolať nielen začatie konania, ale aj prijatie sťažnosti na ďalšie konanie, ak sú na to splnené zákonom ustanovené predpoklady.

Vzhľadom na to, že sťažnosti nespĺňajú zákonom predpísané náležitosti, v kontexte toho, že sťažovateľka je zastúpená kvalifikovaným právnym zástupcom, a s ohľadom na to, že ústavný súd už v typovo zhodných veciach sťažovateľky vo svojich rozhodnutiach poukázal aj na už identifikované nedostatky jej sťažností, ústavný súd tieto sťažnosti odmietol podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde pre nespĺnenie zákonom predpísaných náležitostí.

Pretože sťažnosti boli odmietnuté ako celok, ústavný súd o ďalších návrhoch sťažovateľky uplatnených v sťažnostiach už nerozhodoval.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 2. júla 2014